

Peer Reviewed Multi-Disciplinary
Annual National Indexed Research Journal
Published as per UGC (India) Guidelines

Impact Factor
5.455
www.sjifactor.com

ISSN 2349-9370
Vol. 7 Issue 6
Jan. 2020
Special Issue

Research Journal of India

www.researchjournal.net.in

www.indiramahavidyalaya.com

www.mmcdrwaha.org

Special Issue

One Day Interdisciplinary National Conference on
Recent Trends and Issues in Humanities
Organized by Mungasaji Maharaj Mahavidyalaya, Darwaha
11 January 2020

Published By
DBMRC

INDIRA MAHAVIDYALAYA

KALAMB, DIST. YAVATMAL, MAHARASHTRA 445 401 (India)

In collaboration with
Principal

MUNGASAJI MAHARAJ MAHAVIDYALAYA

DARWHA, DIST. YAVATMAL, MAHARASHTRA 445 202 (India)

Index

	मान्यवरांचे संदेश, संपादकीय, अनुक्रमणिका		3-10
1	MANUAL SCAVENGING AND DALITS: A CASE OF RIGHTS, POLICIES AND PRACTICES	Dr. Mohan Das. K	11-14
2	Child Labour Problem in India	Dr. Pramodkumar Nandeshwar	15-17
3	Use of Social Media in Education Positive and Negative Impact of the Student	Dr. Sachin S. Jaiswal	18-21
4	Social Issue in India: Impact of global Warming and Climate Change on Indian Agriculture	Dr. S.P. Chavan	22-24
5	Women's Political Participation in India (With reference to Loksabha and Maharashtra Assembly elections)	Dr. Mamta V. Pathrikar	25-29
6	Recent Trends in Indian Politics and Political Behaviour	Dr. Vinod B. Khaire	30-31
7	Indian Politics and Changing Patterns of Indian Political Parties	Prof. Anand C. Wele	32-33
8	Universal Health Coverage: Role of Public Health	Upendra Singh ¹ , Dr. Senthil Kumar ²	34-38
9	WOMEN EMPOWERMENT, THEIR EFFECTS AND CONSTITUTIONAL, LEGAL PROTECTIONS FOR WOMEN	Nirajkumar D. Ambhore	39-42
10	Indian Politics and Changing Pattern of Political Parties	Prof. Ashvinkumar P. Kshirsagar	43-47
11	महात्मा गांधी एवं अहिंसा	प्रा. एस. आर. सामृतवार	48-49
12	स्वतंत्र भारताची स्थानिक लोकशाहीकडे वाटचाल	डॉ. सुनिल भाऊरावजी चकवे	50-52
13	भारताचे परराष्ट्र धोरण जागतिक राजकारणाची बदलती पद्धत	डॉ. ए. डी. जाधव	53-56
14	महाराष्ट्रातील राजकीय पक्षांची भूमिका	कु. प्रीती महादेव धारपवार	57-59
15	महाराष्ट्राच्या सत्तासंघर्षात काँग्रेस पक्षाची बदलती भूमिका	डॉ. गजानन जी. हिवराळे	60-65
16	भारताचे परराष्ट्र धोरण आणि भारत-चीन संबंध	डॉ. सुनिता मनवर	66-68
17	भारतीय राजकारणातील राजकीय पक्षाचे बदलते स्वरूप	प्रा. डॉ. प्रशांत वामनराव खेडकर	69-71
18	महाराष्ट्रातील सत्तातंत्राचे बदलते स्वरूपाचे विश्लेषणात्मक अध्ययन	प्रा.डॉ. प्रशांत सातपुते	72-75
19	भारतीय राजकारणात राजकीय पक्षांचे बदलते स्वरूप	प्रा. डॉ. मिलिंद गजभिये	76-78
20	भारतीय राजकारणात प्रादेशिक पक्षांचे महत्व: एक विश्लेषणात्मक अध्ययन	प्रा. अरुण मुकुंदराव शेळके	79-81
21	सामाजिक समस्या व त्यावरील उपाय - एक अभ्यास (विशेष संदर्भ : यवतमाळ जिल्हा)	डॉ. दीपक द. कोटुरवार	82-84
22	महाराष्ट्राच्या राजकारणात वंचित बहुजन आघाडीची भूमिका	कु. सुविधा देवानंद राऊत	85-87
23	भारताच्या बदलत्या परराष्ट्र धोरणाचा जागतिक राजकारणावर झालेला परिणाम	डॉ. आशिष दि. काळे	88-90
24	महाराष्ट्रातील राजकारणात नैतिक मापदंडाची पायमल्ली	डॉ. व्ही. एस. इंगळे	91-95
25	भारतीय परराष्ट्र धोरणाची आव्हाने	डॉ. नामानंद गौतम साठे	96-98
26	परराष्ट्र धोरण निर्मितीत पंतप्रधानाची भूमिका	डॉ. माया एस. वाटाणे	99-101

भारतीय परराष्ट्र धोरणाची आव्हाने

डॉ. नामानंद गोतम माटे

राज्यशास्य विभाग प्रमुख

शि.म. ज्ञानदेव मोडेकर महाविद्यालय, कळंब, ता. कळंब, जि. उस्मानाबाद

प्रस्तावना

प्राचीन काळात एक जागतिक महासत्ता म्हणून भारताला मोठा नावलौकिक होता. सर्वत्र श्रेष्ठ व देश आभाडीवर होता स्वयच्छावर आपल्या राज्यापूर्ण करण्याची या देशाकडे ताकद होती. शैजरील राष्ट्र भारताचा विशेष दबदबा होता परंतु मध्ययुगीन कालखंडात यतत परकीय आक्रमणांना तोंड द्यावे लागले. त्यावेळी देशाची अर्थव्यवस्था खिळखिळी झाली. अशाप्रकारची आक्रमण आधुनिक युगापर्यंत भारतावर झाली. त्यावेळी प्राचीन काळातला वसा या देशाला आधुनिक युगात निर्माण करता आला नाही. आधुनिक युगात एक वेगवेगळ्या प्रकारचीछाप देशाला निर्माण करता आली नाही. ज्या पध्दतीने आशियाखंडात चीनने आपले वर्चस्व निर्माण केले तसे भारताला निर्माण करता आले नाही. आंतरराष्ट्रीय स्तरवर चीनने आपला वेगळा दरारा निर्माण केला आहे. आंतरराष्ट्रीय राजकारणात हे राष्ट्र आज भुमीका करत आहे. याचा नकळत परिणाम भारताच्या परराष्ट्र धोरणाच्या सातत्याने झालेला दिसतो.

आज भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोर अनेक प्रकारची आव्हाने निर्माण झाली आहेत. ही आव्हाने पेलण्यासाठी भारतीय शासन आणि जनता यांच्यात समन्वय निर्माण आवश्यकता आहे. कारण देशाला महत्त्व म्हणून पुढे आणायचे असेल तर त्यासाठी देशातील शासन आणि जनता यांच्या मुसवादासणे गरजेचे आहे. भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोरील आव्हाने पुढील प्रमाणे –

१) अलिप्ततावादी चळवळीचे अपयश :

भारताने अलिप्ततावादी चळवळीस एक महत्त्वपूर्ण दिशा प्राप्त करून देण्याचा प्रयत्न केला. त्यावेळी काळात या चळवळीला विशेष महत्त्व प्राप्त झाले. अनेक राष्ट्रांनी या चळवळीचा पुरस्कार केला. परंतु त्यावेळी काळात या चळवळीला विशेष अशी भूमीका मांडता आली नाही. सोव्हिएट रशियाच्या विभाजनानंतर त्यावेळी राजकारणाला वेगळीच कलाटणी मिळाली. अमेरिका जगातील एक महाशक्ती म्हणून पुढे आली. त्यावेळी काळात अलिप्ततावादी चळवळीचे महत्त्व कमी होण्यास सुरुवात झाली. चळवळीला एक प्रकारची उतरती कळा प्राप्त झाली. त्यामुळे भारताचे परराष्ट्र धोरणाचे संदर्भ बदलले गेले. अलिप्ततावादी चळवळीचे महत्त्व कमी होणे भारताच्या परराष्ट्र धोरणावर त्याचा विपरीत परिणाम झाला.

२) भारत – पाकिस्तान तणाव :

१५ ऑगस्ट १९४७ च्या फाळणीनंतर पाकीस्तानात प्रचंड आत्याचार झाल्याने तेथील हिंदूंनी भारतात प्रमाणात पलायन केले व ते पुर्वांचलच्या वेगवेगळ्या जिल्हांत वसले. त्यानंतर भारतासमोर निर्वासितांचे मोठे प्रमाण निर्माण झाले. त्यामुळे भारत पाकिस्तान संबंध अधिक तणावाचे होत गेले. स्वतंत्र झाल्यावर हा देश भारताने चांगले संबंध प्रस्थापित करेल असे वाटत होते मात्र तसे झाले नाही. पाकिस्तानने काश्मीरवर आक्रमण करून भारतासमोर वेगळी समस्या निर्माण केली. काश्मीरचा प्रश्न संघर्षाच्या मार्गाने न सोडविता भारताने संयुक्त संघटनेत नेला, परंतु तेथेही भारताच्या पदरी निराशा आली. पाकिस्तानने इ.स.१९६५ मध्ये मोठ्या प्रमाणात लष्करी तयारीने पुन्हा काश्मीरमध्ये आक्रमण केले. या कृत्यास भारताने चोख उत्तर दिले. इ.स. १९८५ मध्ये पाकिस्तानने पंजाबमधील दहशतवादांना शस्त्रास्त्रे देऊन भारतात अशांतता निर्माण केली. त्याच कारणांमुळे इंदिरा गांधींचा खून झाला. अशा अनेकविध भारत – पाकिस्तान संबंध नेहमीच विकोपाला गेले. पाकिस्तानने कृत्यां करूनही थांबला नाही. पुन्हा पाकिस्तानने कारगिल युद्ध घडवून आणले. या सर्व पाकिस्तानच्या कृत्यांमुळे भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोर अनेक प्रश्न निर्माण झाले. भारत या वादात एवढा विलीन झाला की, परराष्ट्र धोरणाकडे लक्ष केंद्रीत करण्यास अनेक मर्यादा आल्या.

३) भारत — बांगला देश तणाव :

बांगला देश स्वतंत्र होण्यासाठी भारताने जिवाचे रान केले. अवैध मागिने व्यापाराला उत्तेजन देणे, शस्त्रास्त्रे, मादक द्रव्ये इत्यादींचा छुपा व्यापार करणाऱ्यास उत्तेजन व संरक्षण देणे, ईशान्य भारतातील अशांत विद्रोही तरूणांना दहशतवादी वनविण्यासाठी चिन्हावणे, त्यांची प्रशिक्षण केंद्रे निर्माण करणे अशा कारवाया बांगला देशाने चालूच ठेवल्या आहेत बांगला देशाच्या अशा छुपा कारवायांमुळे भारतात अशांतता निर्माण झाली. याचा विपरीत परिणाम भारताच्या परराष्ट्र धोरणावर होत आहे. भारतीय देशात बांगला देशातून मोठ्या प्रमाणावर घुसखोर आजही येत आहेत. त्यामुळे आसामच्या आस्तित्वाला ठेस पोहचली आहे, आज आसाम असुक्षितेकडे वाटचाल करीत आहे. म्हणून त्या सरहद्दीवर तारेचे कुंपण घालण्याचा भारताने निर्णय घेतला. आजही देन्ही देशात तणावाचे वातावरण कायम आहे.

४) भारत — चीन तणाव :

आशिया खंडात भारताने डोके वर काढू नये, ही चीनची धारणा आहे. याबाबतीत चीन यशस्वी झाला आहे. चीनने पाकिस्तान सारख्या राष्ट्रास मदत करून भारताच्या विरोधात भूमिका करण्यास भाग पाडले आहे. बांडुंग परिषदेत चीनने भारतात पंचशील तत्वांची प्रशांसा केली. ही तत्वे आमलात आणण्यासाठी करारदेखील केला. परंतु भारताच्या विरोधात छुपा मागिने कारवाया चालूच ठेवल्या. आक्टोबर १९६२ मध्ये चीनने भारताच्या पुर्व सरहद्दीवर आक्रमण केले. अशा विकट परिस्थीत भारतीय सैन्याला माघार घ्यावी लागली व चिनी सैन्य भारताच्या पठारी भागापर्यंत येऊन पोहचले. त्यामुळे आंतरराष्ट्रीय स्तरावर भारताची नाचक्की झाली. शेवटी ७ नोव्हेंबर १९६२ रोजी चीनने स्वतःहून युध्द बंद केले चीनच्या छुपा मागिने भारताच्या विरोधात कारवाया सतत चालू राहतात, म्हणूनच दोन्ही राष्ट्रांत तणावाचे वातावरण निर्माण झाले आहे. आजही चीन भारताच्या विरोधात वागण्यास मागे हटत नाही. याचा देखील विपरीत परिणाम भारतीय परराष्ट्र धोरणावर होत आहे.

५) एकाकी बाजू :

भारतीय परराष्ट्र धोरणाची दिशा सतत एकाच बाजूने पुढे गेली आहे. आंतरराष्ट्रीय राजकारणात या नीतीचा उपयोग होत नाही. भारताने हंगेरी झेकास्लोव्हाकिया, अफगाणिस्तान, पोलंडबद्दल सदा सर्वदा रशियाला मदत केली आहे. नंतरच्या काळात जनता सरकारने अमेरिकेसोबत उडी घेतली. अशा वेगवेगळ्या धोरणामुळे भारतीय परराष्ट्र धोरणाची धार कमी होत आहे. यामुळेदेखील भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोर अनेक आव्हाने दिसून येत आहेत.

६) शांतता आणि आदर्शवाद :

शांतता आणि आदर्शवाद हे भारतीय परराष्ट्र धोरणाचे मूळ तत्व आहे. आंतरराष्ट्रीय राजकारणात या तत्वांना जास्त महत्त्व दिले जात नाही. आज अमेरिकेसारखे बलाढ्य राष्ट्रदेखील शांतता आणि सुरक्षितता या तत्वांचा आधार घेत नाही. त्यामुळे भारताच्या शेजारील राष्ट्रांनी यांचा गैरफायदा घेऊन अनेक घुसखोर भारतात दहशतवादी कारवाया करण्यासाठी घुसविले आहेत. नेहमीच शशांततेचा आणि सुरक्षिततेचा अवलंब केल्यामुळे जनतेलादेखील याचे काही गांभीर्य दिसून येत नाही. या तत्वाचा वेळप्रसंगी वापर केला पाहिजे परंतु नेहमीच अशा प्रकारच्या धोरणाचा अवलंब केल्यामुळे राष्ट्राचे संरक्षण कसे करावचे हा प्रश्न उपस्थित होतो.

७) अशांत दक्षिण आशिया :

भारत सुरुवातीच्या काळात दक्षिण आशियाई राष्ट्रांचा महत्वपूर्ण केंद्रबिंदू होता. दक्षिण आशियात भारताची एक वेगळी छाप होती. क्षेत्रिय रचनेच्या आधारावर भारताची तुलना दक्षिण आशियात नेहमीच उत्तर अमेरिकेतील अमेरिका अशी केली जाते. वर्तमान काळात ही परिस्थिती बदलली आहे. दक्षिण आशियामध्ये असुरक्षितता निर्माण झाली आहे. सततच्या संधर्पाने आणि दहशतवादाने दक्षिण आशिया पोखरला गेला आहे अशांत दक्षिण आशिया हे भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोरील मोठे आव्हान आहे.

८) वाढता दहशतवाद :

दहशतवाद कारवायांमुळे भारताला अनेक समस्यांना तोंड द्यावे लागत आहे. भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोरील ही सर्वात मोठी समस्या आहे. आहिंसा आणि सहनशीलता हे भारतीय परराष्ट्र धोरणाचे आधारभूत तत्व आहे. तरिसुद्धा या देशाला दहशतवादी कृत्यांचे गंभीर परिणाम भोगावे लागत आहेत. विभाव्या शतकातील दहशतवादामुळे भारताची प्रचंड हानी झाली आहे. दहशतवादाचा पिढ्या करण्यासाठी भारत मज्ज आहे. परंतु आंतरराष्ट्रीय स्तरावरील मदत आसिण सहानुभूती भारताच्या वाजूने राहत नाही. आल्काकडील दहशतवाद धार्मीक कट्टरतेला अनुसरून आहे. त्यामुळे स्थानिक लोकांची मदत दहशतवाद्यांना सहज प्राप्त होते याचे विपरीत परिणाम देशाला भोगावे लागतात. वाढता दहशतवाद हे भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोरील एक गंभीर आव्हान आहे.

९) युनोतील बदलते राजकारण :

आज युनोतील राजकारण पुर्णतः बदलत चालले आहे. शांतता आणि सुरक्षितता या मुद्यावर स्थापन झालेली युनो आज बड्या राष्ट्रांच्या हातातील बाहुले बनत चालली आहे. दुसऱ्या महायुद्धानंतर कोरियात संघर्ष सुरू झाला तेव्हा अमेरिकेचे सामर्थ्य अधिक होते. रशिया काही बाबतीत यध्दापासुन अलिप्त होता चीनदेखील आक्रमक धोरण स्वीकारण्यास तयार नव्हता. असे असतानादेखील या दोन्ही राष्ट्रांनी उत्तर कोरियाला पाडिया दर्शविला. भारत नेहमीप्रमाणे तटस्थ राहिला. या परिस्थितीच युनोच्या योजनेला अमेरिकेच्या पाठिंब्याने यश प्राप्त झाले. परंतु या यशाचे फलित सत्तासमतालात व अमेरिकेच्या वरचढ सामर्थ्यातझाले. तेव्हापामून ते आजपर्यंत अमेरिकेने युनोमध्ये राजकारण करण्याचा प्रयत्न केला. जी राष्ट्रे अमेरिकेच्या वाजूने राहिली त्या राष्ट्रांची वाजू चांगली असेल अथवा वाईट असेल ती सत्यात आणण्याचे काम वेळोवेळी अमेरिकेने केली. त्यामुळे भारताला अमेरिकेच्या या बदलच्या राजकारणाचा परिणाम भोगावा लागला युनोतील बदलते राजकारण भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोरील आव्हान ठरले.

सारांश रूपाने सांगायचे झाल्यास आज भारतीय परराष्ट्र धोरणासमोर अनेक प्रकारची आव्हाने निर्माण झाली आहेत. देशातील अंतर्गत वाद दिवसेंदिवस वाढत चालले आहेत. त्यामुळे अंतराष्ट्रीय स्तरावर कोणत्याही विषयावर भारतास भूमिका करणे कठीण ठरत आहे. नव्या जागतिक अर्थव्यवस्थेचा प्रभाव भारतावर होत आहे. विकसित राष्ट्रे भारताची अनेक आघाड्यावर नाकेबंदी करण्याचा प्रयत्न करतात. यामुळे वर्तमानकालीन आणि भविष्यकालीन परराष्ट्र धोरण आखणे हे खरे आव्हान भारतासमोर आहे.

संदर्भ :

- १ नलावडे पंडित : आंतरराष्ट्रीय संबंध, कैलास पब्लिकेशन औरंगाबाद प्र.९०.
- २ पाटील व्ही.बी : आंतरराष्ट्रीय राजकारण, के सागर पब्लिकेशन पुणे प्र.९५.
- ३ आघाव विलास : आंतरराष्ट्रीय संबंध, एज्युकेशनल पब्लिकेशन औरंगाबाद प्र.४०

